

ทัศนคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ของเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

โรงเรียนขยายโอกาสในจังหวัดสิงห์บุรี ปี พ.ศ. 2561

Sexual Attitudes among Students of Secondary Level 1-3 in Educational Opportunity Expansion Schools in Singburi Province, 2018

สมควร เสนลา

ปธ.ม. Somkuan Senla M.B.A.

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี

Singburi Provincial Public Health Office

บทคัดย่อ

ปัจจุบันเยาวชนจำนวนน้อยมากได้รับการเตรียมความพร้อมด้านความรู้ ทัศนคติ และทักษะชีวิตเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์อย่างเพียงพอ ส่งผลให้เยาวชนเหล่านั้นมีความเปราะบางต่อการถูกบังคับ ทำร้าย เอาเปรียบ การตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมถึงการติดเชื้อเอชไอวี การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสจังหวัดสิงห์บุรี โดยใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลเด็กนักเรียนหลังเข้ารับการอบรมแบบมีส่วนร่วมตามโครงการเสริมสร้างศักยภาพกลุ่มผู้ติดเชื้อและทักษะชีวิตในกลุ่มเยาวชนเพื่อป้องกันเอดส์จังหวัดสิงห์บุรี ปี พ.ศ.2560 – 2561 จำนวน 45 แห่ง 1,863 คน ภายใต้นโยบายพฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์กับความรัก, การรักษามวลสรวงตัว ทักษะการปฏิเสธและการมีสิทธิที่จะปฏิเสธหรือป้องกันตัวไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร และการเรียนเพศศึกษา ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนร้อยละ 25.4 มีทัศนคติที่มีความเสี่ยงสูงที่จะมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยเพศชายมีทัศนคติที่มีความเสี่ยงสูง ร้อยละ 30.4 มากกว่าเพศหญิง ร้อยละ 19.4 นักเรียนร้อยละ 34.0 คิดว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่ยอมรับได้ถ้าเป็นส่วนหนึ่งของความรัก ร้อยละ 15.2 ยังมีความคิดว่าตนเองไม่มีสิทธิในการปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์กับแฟน ขณะที่ร้อยละ 22.3 ไม่ได้ตระหนักว่าการอยู่ด้วยกับแฟนตามลำพังเป็นสถานการณ์ที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ตั้งใจ

จากการที่เด็กนักเรียนยังมีความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ และขาดทักษะในการปฏิเสธ จึงเป็นความท้าทายอย่างหนึ่งที่จะทำให้ผู้ปกครอง ครู และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเห็นความสำคัญในการสอดแทรกการสอนทักษะชีวิตให้แก่กลุ่มวัยรุ่นดังกล่าว และช่วยปรับเปลี่ยนแนวคิดของเด็กวัยรุ่นกลุ่มนี้ให้มีความหนักแน่น ที่จะครองตนละเว้นการมีเพศสัมพันธ์จนกว่าจะมีวุฒิภาวะที่สามารถจัดการปัญหาและผลที่เกิดตามมาภายหลังการมีเพศสัมพันธ์ได้

คำสำคัญ : เด็กนักเรียน, ทัศนคติเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์, โรงเรียนขยายโอกาส, สิงห์บุรี

Abstract

Currently, knowledge, attitudes and skills related to sexual life among young people are low, making them vulnerable to exploitation and sexual abuse resulting in unwanted pregnancy and sexually transmitted infections, including HIV. The objective of this study was to assess attitudes about sex among students of secondary level 1–3 in educational opportunity expansion schools in Sing Buri Province. This questionnaire-based survey was conducted in 45 schools with a sample size of 1,863 students in 2017–2018. After the survey, students participated in Life Skills Program to prevent HIV. Data included students' characteristics and sexual attitudes. Overall 25.4% of the students had high risk to have sex during their schooling period. Boys (30.4%) were more likely to have high risk than girls (19.4%). Of the survey students, 34.0% thought that having sex could be acceptable as a part of love; 15.2% thought that they could not refuse sex with their girlfriend/boyfriend; while 22.3% were not aware and could be exploited when they were in private or isolated spaces.

Since students remain to have high risk of having sex during schooling and lack of skills to refuse sexual pressures with their boyfriends/girlfriends, it is essential to empower these students to make considered decisions on abstinence and relevant safe sex practices to prevent pregnancies and HIV infection.

Keywords : Student, sexual attitude, educational opportunity expansion schools , Singburi Province

บทนำ

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความสำคัญวัยหนึ่งของชีวิต เพราะเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ โดยทั่วไปแล้ววัยรุ่นส่วนใหญ่สามารถผ่านพ้นช่วงเวลาดังกล่าวได้อย่างราบรื่นจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความสามารถ เป็นคนดีและทำประโยชน์ให้กับสังคม แต่ในบางสถานการณ์อาจมีหลายปัจจัยที่ส่งผลกระทบทำให้วัยรุ่นเหล่านี้มีปัญหาพฤติกรรมและก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมตามมา^{(1) (2)} เช่น ปัญหาการมีพฤติกรรมก้าวร้าว ปัญหายาเสพติด ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในสังคมไทยในปัจจุบัน มีการศึกษาถึงสาเหตุของการมีพฤติกรรมดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง อันเป็นผลมาจากการที่บุคคลระดับต่างๆ ในสังคมได้หันมาให้ความสนใจพฤติกรรมของวัยรุ่นมากขึ้น จากการศึกษาของ สุวรรณณา เรืองกาญจนเศรษฐ⁽³⁾ พบว่าปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้วัยรุ่นมีปัญหาด้านพฤติกรรม

ได้แก่ เพศชาย ความมีคุณค่าในตัวเองต่ำ ครอบครัวแตกแยก ยาจน และขาดที่ปรึกษา

นอกจากนั้นแล้ว ค่านิยมการเลียนแบบวัฒนธรรมทางตะวันตกอย่างแพร่หลายในกลุ่มวัยรุ่นไทย เช่น การแต่งกาย การเน้นวัตถุนิยม การคบหาของหนุ่มสาว การใช้สารเสพติดในสถานศึกษา การมีเพศสัมพันธ์ รวมถึงการเสพเทคโนโลยีในลักษณะที่ไม่สร้างสรรค์ ล้วนมีส่วนทำให้วัยรุ่นไทยมีความเสี่ยงต่อภาวะแทรกซ้อนของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เช่น การติดเชื้อเอชไอวี การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง การคลอดก่อนกำหนด การกระทำดังกล่าวสามารถส่งผลกระทบต่อชีวิตของวัยรุ่นได้อย่างยาวไกล เนื่องจากวัยรุ่นเหล่านี้มักต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน ขาดทักษะในการประกอบอาชีพ เป็นผลให้ไม่สามารถหลีกเลี่ยงวงจรแห่งความยากจนได้ จากการศึกษาของเอแบคโพลส์⁽⁴⁾ พบว่า

การตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในปี 2547 เมื่อเปรียบเทียบกับอายุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกลดน้อยลงเรื่อยๆ ทำให้สังคมตระหนักถึงความสำคัญของการให้ทักษะการใช้ชีวิตแก่เด็กไทยในช่วงแรกเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น เพื่อที่จะเป็นการป้องกันปัญหาต่างๆ ที่จะเกิดตามมา การสอนทักษะดังกล่าวจึงได้กลายเป็นภาระสำคัญสำหรับผู้ที่มีอาชีพเกี่ยวข้องกับวัยรุ่นโดยตรง เช่น ครู และอาจารย์ในระดับมัธยมศึกษา เจ้าหน้าที่สาธารณสุข รวมไปถึงผู้ปกครอง^{(5) (6)} ที่มีบุตรในช่วงอายุ 12 – 18 ปี ที่จะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวนี้ให้บรรลุปเป้าหมาย โดยเน้นการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับกลุ่มวัยรุ่นที่เกี่ยวข้อง คำนึงถึงกลุ่มวัยรุ่นเป็นสำคัญ เพื่อให้กลุ่มวัยรุ่นสามารถนำทักษะต่างๆ ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ผู้ให้คำแนะนำควรมีความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับทัศนคติ ความรู้พื้นฐาน และพฤติกรรมต่างๆ ของกลุ่มวัยรุ่นที่ก่อให้เกิดให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และสามารถปรับการสอนให้มีข้อชี้แนะ ในการแก้ปัญหา และเสริมทักษะในการป้องกันในระดับต่างๆ และวัยรุ่นสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นรายบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น จึงเป็นเหตุผลที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี ได้จัดให้มีโครงการเสริมสร้างศักยภาพกลุ่มผู้ติดเชื้อและทักษะชีวิตในกลุ่มเยาวชนเพื่อป้องกันเอดส์จังหวัดสิงห์บุรี ปี พ.ศ.2560 – 2561 โดยได้รับสนับสนุนงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดสิงห์บุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มศักยภาพ และสร้างแนวทางในการแก้ไขปัญหาของวัยรุ่นในสังคม ในสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี จำนวน 45 แห่ง สำหรับกิจกรรมที่จัดขึ้นเป็นลักษณะแบบ“เล็ก-ยาว-ลึก” ซึ่งเป็นลักษณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มเล็ก ๆ เป็นระยะ ๆ ต่อเนื่อง และเจาะลึกในเนื้อหา “การสื่อสารเรื่องเพศในงานเอดส์...สู่เพศศึกษา” เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีส่วนร่วม

ในกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมเพิ่มมากขึ้น ซึ่งการอบรมให้ความรู้เรื่องเอดส์แก่เด็กวัยรุ่นหรือเยาวชนที่ผ่านมา ส่วนใหญ่หลายหน่วยงานมักจะจัดอบรมในรูปแบบเชิญวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญมาบรรยายให้ความรู้กับเด็กและเยาวชนในจำนวนมาก ๆ ใช้เวลาประมาณ 2 – 3 ชั่วโมง มีนักวิชาการและองค์กรเอกชนที่ทำงานแวดวงพัฒนาสุขภาพอนามัยในประเด็น“เอดส์และเพศ”⁽⁷⁾ ได้ให้ความคิดเห็นว่าการจัดอบรมในลักษณะดังกล่าวไม่ค่อยได้ผล เยาวชนมีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

นอกจากนี้ยังเป็นที่มาของการพัฒนาชุดคำถามที่จะใช้ประเมินก่อนการอบรมให้ความรู้ซึ่งควรเป็นคำถามที่มุ่งเน้นเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มวัยรุ่นหรือเยาวชน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับเปลี่ยนเนื้อหาวิธีการสอนให้สอดคล้องกับความเข้าใจ ทัศนคติ และวิถีชีวิตของวัยรุ่น ทั้งนี้เพื่อวัตถุประสงค์ใหญ่คือ การให้ทักษะการป้องกันแบบปฐมภูมิแก่กลุ่มวัยรุ่นที่มีความเสี่ยงน้อย และให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันในเชิงทุติยภูมิที่สามารถนำไปใช้ได้้อย่างอย่งเป็นรูปธรรมในกลุ่มที่ได้มีพฤติกรรมเสี่ยงแล้ว

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสจังหวัดสิงห์บุรี โดยมีแนวคิดครอบคลุมในหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์กับความรัก
2. แนวคิดเกี่ยวกับการรักษานวลสวนตัว ทักษะการปฏิเสธและการมีสิทธิที่จะปฏิเสธหรือป้องกันตัวไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร
3. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนเพศศึกษา

วัสดุและวิธีการศึกษา

เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) มีขั้นตอนในการดำเนินงานโดยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามสำรวจความคิดเห็นเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 ในสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี ทุกแห่ง จำนวน 45 แห่ง 1,863 คน ตามหลักสูตรการอบรมแบบมีส่วนร่วมโครงการเสริมสร้างศักยภาพกลุ่มผู้ติดเชื้อและทักษะชีวิตในกลุ่มเยาวชนเพื่อป้องกันเอดส์จังหวัดสิงห์บุรี ปี พ.ศ.2560 – 2561 สถานศึกษาแห่งละ 3 ครั้ง ห่างกันครั้งละ 1 เดือน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นมา โดยดัดแปลงจาก บุญยิ่ง มานะบริบูรณ์ และคณะ. การศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กนักเรียนหญิงหลังการฟังบรรยายแบบมีส่วนร่วมเรื่องเพศศึกษา⁽⁸⁾ เป็นคำถามปลายปิดและปลายเปิด โดยไม่ระบุชื่อผู้ตอบแบบสอบถาม ทดลองใช้ที่โรงเรียนแสงหวาวิทยาคม อำเภอแสงหา จังหวัดอ่างทอง กับนักเรียนจำนวน 200 คน เพื่อทดสอบค่า Reliability และ Validity ผลการทดสอบได้ค่า Reliability เท่ากับ 6 และ Validity เท่ากับ 6.5 ได้ทำการปรึกษาผู้เชี่ยวชาญเพื่อปรับแก้แบบสอบถาม และทดสอบการใช้ที่โรงเรียนเดิม ผลการทดลองใช้ได้ค่า Reliability เท่ากับ 8.2 และ Validity เท่ากับ 9 โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ และบุคคลที่พำนักอาศัยอยู่ด้วยปัจจุบัน

ตอนที่ 2 ทัศนคติเรื่องเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) มี 3 ระดับคือ เห็น

ด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้ Chi-square test ตามแนวคิดพฤติกรรมดังนี้

1. การมีเพศสัมพันธ์กับความรัก
2. การรักษาลงสวนตัว ทักษะการปฏิเสธและการมีสิทธิที่จะปฏิเสธหรือป้องกันตัวไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร
3. การเรียนเพศศึกษา

วิธีการเก็บข้อมูล

1. ประสานงานกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ศึกษาและเก็บข้อมูลในสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดทุกแห่ง จำนวน 45 แห่ง
2. จัดประชุมครู และผู้ปกครองนักเรียนในสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส 45 แห่ง ในจังหวัดสิงห์บุรี เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล
3. แจกแบบสอบถามให้เด็กนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 ในสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสตอบแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมเพื่อนำมาวิเคราะห์

ผลการศึกษา

จากการศึกษามีเด็กนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 ในสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี จำนวน 45 แห่ง จำนวน 1,954 คน ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กนักเรียน จำนวน 1,863 คน คิดเป็นร้อยละ 95.34 จำแนกเป็นเพศชาย 1,014 คน เพศหญิง 849 คน อายุเฉลี่ย 13.7 ปี อยู่ในช่วง 11 – 19 ปี มีทัศนคติที่มีแนวโน้มเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ตาม (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ร้อยละของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติเรื่องการมีเพศสัมพันธ์

ทัศนคติเรื่องการมีเพศสัมพันธ์	ร้อยละของนักเรียนที่ตอบ		
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ
1. แนวคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ และความรัก			
1.1 การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องธรรมดา	11.3	77.0	11.7
1.2 ถ้าปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์กับแฟน เขาจะเลิกคบกับเรา	25.3	39.5	35.2
1.3 การมีเพศสัมพันธ์เป็นส่วนหนึ่งของความรัก	34.0	43.8	22.2
1.4 การที่เรามีเพศสัมพันธ์กับแฟนแล้วจะทำให้เขารักเรามากขึ้น	14.8	54.3	30.9
2. แนวคิดเกี่ยวกับการรักษนวลสงวนตัว ทักษะการปฏิเสธและการมีสิทธิที่จะปฏิเสธ หรือป้องกันตัวไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ
2.1 การรักษนวลสงวนตัวเป็นความคิดแบบโบราณ	49.4	34.3	16.3
2.2 การอยู่ด้วยกัน 2 ต่อ 2 ในที่ลับตา มีโอกาสเกิดการมีเพศสัมพันธ์	64.8	22.3	12.9
2.3 เรามีสิทธิที่จะปฏิเสธหรือป้องกันตัวไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร	73.7	15.2	11.1
3. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนเพศศึกษา	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ
3.1 การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	49.7	31.6	18.7
3.2 การเรียนเพศศึกษา ทำให้อยากทดลองมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น	20.1	55.2	24.7

จากตารางที่ 1 สามารถนำมาจัดเป็นกลุ่มแสดงผลสรุปทัศนคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กนักเรียน และนำผลที่ได้มาจัดลำดับทัศนคติที่มีความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ดัง (ตารางที่ 2) และ (ตารางที่ 3) ตามลำดับ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์และความรัก ถ้านักเรียนตอบเห็นด้วยกับคำถามข้อ 1.1-1.4 ถือนักเรียนมีทัศนคติเชิงลบ แสดงว่าไม่เห็นด้วยกับแนวคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์และความรักซึ่งจะมีความเสี่ยงสูงที่จะมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และถ้าตอบว่าไม่เห็นด้วยถือนักเรียนมีทัศนคติเชิงบวก จะเห็นด้วยกับแนวความคิดการมีเพศสัมพันธ์ และความรัก ซึ่งจะมีความเสี่ยงต่ำที่จะมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ส่วนกรณีตอบไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถือนักเรียนมีความเสี่ยงปานกลาง นำมาคิดสัดส่วนการตอบทั้ง 4 ข้อ เป็นร้อยละ 100

2. แนวคิดเกี่ยวกับการรักษานวลสงวนตัว ทักษะการปฏิเสธและการมีสิทธิที่จะปฏิเสธหรือป้องกันตัวไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ ถ้านักเรียนตอบเห็นด้วยกับคำถามข้อ 2.1 และไม่เห็นด้วยกับคำถามข้อ 2.2-2.3 ถือนักเรียนมีทัศนคติเชิงลบ แสดงว่าไม่เห็นด้วยกับแนวความคิดเกี่ยวกับการรักษานวลสงวนตัว ทักษะการปฏิเสธ และการมีสิทธิที่จะปฏิเสธหรือป้องกันตัวไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ซึ่งจะมีความเสี่ยงสูงที่จะมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และถ้าตอบว่าไม่เห็นด้วยกับคำถามข้อ 2.1 และเห็นด้วยกับคำถามข้อ 2.2-2.3 ถือนักเรียนมีทัศนคติเชิงบวก แสดงว่าเห็นด้วยกับแนวความคิดเกี่ยวกับการ

รักษานวลสงวนตัว ทักษะการปฏิเสธและการมีสิทธิที่จะปฏิเสธ หรือป้องกันตัวไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ซึ่งจะมีความเสี่ยงต่ำที่จะมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ส่วนกรณีตอบไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถือนักเรียนมีความเสี่ยงปานกลาง นำมาคิดสัดส่วนการตอบทั้ง 3 ข้อ เป็นร้อยละ 100

3. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนเพศศึกษา ถ้านักเรียนตอบไม่เห็นด้วยกับคำถามข้อ 3.1 และเห็นด้วยกับคำถาม ข้อ 3.2 ถือนักเรียนมีทัศนคติเชิงลบ แสดงว่าไม่เห็นด้วยกับแนวความคิดเกี่ยวกับการเรียนเพศศึกษา ซึ่งจะมีความเสี่ยงสูงที่จะมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และถ้าตอบว่าเห็นด้วยกับคำถามข้อ 3.1 และไม่เห็นด้วยกับคำถามข้อ 3.2 ถือนักเรียนมีทัศนคติเชิงบวก แสดงว่าเห็นด้วยกับแนวความคิดเกี่ยวกับการเรียนเพศศึกษาซึ่งจะมีความเสี่ยงต่ำที่จะมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ส่วนกรณีตอบไม่ทราบ/ไม่แน่ใจถือนักเรียนมีความเสี่ยงปานกลาง นำมาคิดสัดส่วนการตอบทั้ง 2 ข้อ เป็นร้อยละ 100

โดยนักเรียนจะถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูง ถ้าไม่เห็นด้วยกับแนวความคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์และความรัก, การรักษานวลสงวนตัว ทักษะการปฏิเสธและการมีสิทธิที่จะปฏิเสธหรือป้องกันตัวไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ และการเรียนเพศศึกษา ส่วนกลุ่มที่มีแนวคิดตรงข้ามจัดให้อยู่ในกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่ำ และกลุ่มที่ไม่แน่ใจหรือไม่ตัดสินใจให้อยู่ในกลุ่มทัศนคติที่มีความเสี่ยงปานกลาง

ตารางที่ 2 ผลสรุปทัศนคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กนักเรียน

ร้อยละของจำนวนนักเรียน	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ
1. ที่มีแนวคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์และความรักเป็นคนละเรื่องกัน	53.6	21.4	25.0
2. ที่มีแนวคิดรักจนลงส่วนตัว มีทักษะการปฏิเสธและคิดว่าผู้หญิงมีสิทธิที่จะปฏิเสธหรือป้องกันตัวไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	57.6	28.9	13.5
3. ที่มีแนวคิดเข้าใจถึงความสำคัญของการเรียนเพศศึกษา	52.5	25.8	21.7

ตารางที่ 3 ระดับความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กนักเรียนที่สำรวจ จำแนกตามทัศนคติ

ระดับความเสี่ยง	ร้อยละของจำนวนนักเรียน
1. ที่มีทัศนคติที่มีความเสี่ยงสูง	25.4
2. ที่มีทัศนคติที่มีความเสี่ยงปานกลาง	20.1
3. ที่มีทัศนคติที่มีความเสี่ยงต่ำ	54.5

จากการจัดกลุ่มแสดงผลสรุปทัศนคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กนักเรียนตารางที่ 2 และนำมาจัดลำดับทัศนคติที่มีความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ตารางที่ 3 พบว่านักเรียนกลุ่มนี้มีทัศนคติที่มีความเสี่ยงสูงที่จะมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ร้อยละ 25.4 และจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามพบว่า นักเรียน ร้อยละ 54.5 ที่มีทัศนคติที่จะครองตนโดยละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ในขณะที่ร้อยละ 34.0 คิดว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่ยอมรับได้ถ้าเป็นส่วนหนึ่งของความรัก แต่โดยรวมแล้วร้อยละ 20.1 ของเด็กนักเรียนทั้งหมดมีการแสดงความไม่มั่นใจในทัศนคติและข้อควรปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เช่น ร้อยละ 25.3 ของเด็กนักเรียนกลุ่มนี้คิดว่าการไม่ยอมมีเพศสัมพันธ์กับแฟนจะเป็นผลให้เกิดการเลิกรักกัน และร้อยละ 30.9 ไม่แน่ใจว่าการมีเพศสัมพันธ์กับแฟนจะทำให้แฟนรักมากขึ้นหรือไม่นอกจากนี้

พบว่า ร้อยละ 15.2 ของเด็กนักเรียนกลุ่มนี้มีความคิดว่าตนเองไม่มีสิทธิในการปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์กับแฟน ขณะที่ร้อยละ 22.3 ไม่ได้ตระหนักว่าการอยู่ด้วยกันกับแฟนตามลำพังเป็นสถานการณ์ที่ทำให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ตั้งใจ

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกตามปัจจัยทางด้านเพศอายุ และการอยู่อาศัยของเด็กนักเรียนพบว่า ปัจจัยทางด้านเพศมีความสัมพันธ์กับทัศนคติการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเพศชายมีร้อยละที่เห็นด้วยในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าเพศหญิง เช่น การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องธรรมดา และการมีเพศสัมพันธ์เป็นส่วนหนึ่งของความรัก รวมทั้งคิดว่าตนเองมีสิทธิในการปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร ต่ำกว่าเพศหญิง และเห็นว่าการเรียนเพศศึกษา ทำให้อยากทดลองมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น สูงกว่าเพศหญิง (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเพศต่อทัศนคติการมีเพศสัมพันธ์ด้วยสถิติ Chi-square test

ร้อยละของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม ทัศนคติเรื่องการมีเพศสัมพันธ์	ชาย			หญิง			P-value
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	
1. แนวคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ และความรัก							
1.1 การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องธรรมดา	17.1	69.2	13.7	4.5	86.2	9.3	< 0.001
1.2 ถ้าปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์กับแฟน เขาจะเลิกคบกับเรา	28.8	36.9	34.3	21.1	42.5	36.6	< 0.001
1.3 การมีเพศสัมพันธ์เป็นส่วนหนึ่งของความรัก	44.2	32.4	23.4	21.8	57.4	20.8	< 0.001
1.4 การที่เรามีเพศสัมพันธ์กับแฟนแล้วจะทำให้เขารักเรามากขึ้น	22.5	43.7	34.1	6.0	67.1	26.9	< 0.001
2.แนวคิดเกี่ยวกับการรักษานวลสงวนตัว ทักษะการปฏิเสธและการมีสิทธิที่จะปฏิเสธ หรือป้องกันตัวไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์							
2.1 การรักษานวลสงวนตัวเป็นความคิดแบบโบราณ	50.5	31.2	18.3	48.1	38.1	13.8	0.002
2.2 การอยู่ด้วยกัน 2 ต่อ 2 ในที่ลับตา มีโอกาสเกิดการมีเพศสัมพันธ์	61.7	24.0	14.3	68.4	20.4	11.2	0.009
2.3 เรามีสิทธิที่จะปฏิเสธหรือป้องกันตัวไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร	66.5	20.2	13.3	82.3	9.2	8.5	< 0.001
3.แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนเพศศึกษา							
3.1 การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	44.5	35.2	20.3	55.9	27.3	16.8	< 0.001
3.2 การเรียนเพศศึกษา ทำให้อยากทดลองมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น	28.1	47.1	24.8	10.6	64.9	24.5	< 0.001

ด้านอายุพบว่า มีความสัมพันธ์กับทัศนคติการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กนักเรียนเฉพาะแนวคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์และความรัก โดยเด็กอายุ ≥ 15 ปี มีร้อยละที่เห็นด้วยในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าเด็กอายุ < 15 ปี (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอายุต่อทัศนคติการมีเพศสัมพันธ์ด้วยสถิติ Chi-square test

ร้อยละของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม ทัศนคติเรื่องการมีเพศสัมพันธ์	อายุ < 15 ปี			อายุ > 15 ปี			P-value
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	
1.แนวคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ และความรัก							
1.1 การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องธรรมดา	9.9	79.6	10.5	16.0	68.3	15.7	< 0.001*
1.2 ถ้าปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์กับแฟน เขาจะเลิกคบกับเรา	26.4	37.6	36.0	21.6	45.8	32.6	0.009*
1.3 การมีเพศสัมพันธ์เป็นส่วนหนึ่งของความรัก	32.8	43.9	23.3	38.0	43.4	18.6	0.049*
1.4 การที่เรามีเพศสัมพันธ์กับแฟนแล้วจะทำให้เขารักเรามากขึ้น	13.4	55.7	30.9	19.5	49.5	31.0	0.005*
2.แนวคิดเกี่ยวกับการรักษานวลสงวนตัว ทักษะการปฏิเสธและการมีสิทธิที่จะปฏิเสธหรือป้องกันตัวไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์							
2.1 การรักษานวลสงวนตัวเป็นความคิดแบบโบราณ	50.4	33.5	16.1	45.8	37.1	17.1	0.230
2.2 การอยู่ด้วยกัน 2 ต่อ 2 ในที่ลับตา มีโอกาสเกิดการมีเพศสัมพันธ์	63.8	22.8	13.4	68.1	20.6	11.3	0.255
2.3 เรามีสิทธิที่จะปฏิเสธหรือป้องกันตัวไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร	73.1	15.4	11.5	75.8	14.6	9.6	0.453
3.แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนเพศศึกษา							
3.1 การตั้งครกไม่พึงประสงค์เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	48.6	32.2	19.2	53.3	29.3	17.4	0.242
3.2 การเรียนเพศศึกษา ทำให้อยากทดลองมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น	19.6	55.3	25.1	21.8	54.7	23.5	0.563

ส่วนปัจจัยด้านการอยู่อาศัยของเด็กนักเรียน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่อยู่กับบิดา/มารดา กับกลุ่มที่อยู่กับผู้อื่น ไม่พบมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ทางสถิติ (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการอยู่อาศัยของเด็กนักเรียนต่อทัศนคติการมีเพศสัมพันธ์ด้วยสถิติ Chi-square test

ร้อยละของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม ทัศนคติเรื่องการมีเพศสัมพันธ์	อาศัยกับบิดา,มารดา			อาศัยกับคนอื่น ๆ			P-value
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	
1.แนวคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ และความรัก							
1.1 การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องธรรมดา	10.4	78.2	11.4	14.1	73.3	12.6	0.061
1.2 ถ้าปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์กับแฟน เขาจะเลิกคบกับเรา	26.4	38.5	35.1	21.8	42.6	35.6	0.119
1.3 การมีเพศสัมพันธ์เป็นส่วนหนึ่งของความรัก	33.4	44.1	22.5	35.8	42.8	21.4	0.648
1.4 การที่เรามีเพศสัมพันธ์กับแฟนแล้วจะทำให้เขารักเรามากขึ้น	13.9	55.7	30.4	17.6	49.9	32.4	0.052
2.แนวคิดเกี่ยวกับการรักษานวลสงวนตัว ทักษะการปฏิเสธและการมีสิทธิที่จะปฏิเสธ หรือป้องกันตัวไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์							
2.1 การรักษานวลสงวนตัวเป็นความคิดแบบโบราณ	49.8	34.5	15.7	48.1	33.8	18.1	0.495
2.2 การอยู่ด้วยกัน 2 ต่อ 2 ในที่ลับตา มีโอกาสเกิดการมีเพศสัมพันธ์	63.9	23.3	12.8	67.3	19.4	13.3	0.233
2.3 เรามีสิทธิที่จะปฏิเสธหรือป้องกันตัวไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควร	74.2	14.5	11.3	72.2	17.2	10.6	0.377
3.แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนเพศศึกษา							
3.1 การตั้งครกไม่พึงประสงค์เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	49.4	31.6	19.0	50.8	31.3	17.9	0.828
3.2 การเรียนเพศศึกษา ทำให้อยากทดลองมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น	20.6	54.7	24.7	18.8	56.7	24.5	0.662

จากตารางที่ 4 สามารถนำมาจัดเป็นกลุ่มแสดง ผลสรุปปัจจัยด้านเพศมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กนักเรียน และนำผลที่ได้มาจัดลำดับทัศนคติที่มีความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ จำแนกตามเพศ เช่นเดียวกับตารางที่ 2 และตารางที่ 3 ดัง

(ตารางที่ 7) และ (ตารางที่ 8) ตามลำดับ โดยนักเรียนชายจะมีความเสี่ยงสูงที่จะมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ร้อยละ 30.4 มากกว่าเพศหญิงที่มีความเสี่ยงสูงที่จะมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ร้อยละ 19.4

ตารางที่ 7 ผลสรุปปัจจัยด้านเพศมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กนักเรียน

ร้อยละของจำนวนนักเรียน	ชาย			หญิง		
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
1. ที่มีแนวคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์และความรักเป็นคนละเรื่องกัน	45.6	28.1	26.3	63.4	13.3	23.3
2. ที่มีแนวคิดรักจนลจนตัว มีทักษะการปฏิเสธ และคิดว่าผู้หญิงมีสิทธิที่จะปฏิเสธหรือป้องกันตัว ไม่ให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	53.1	31.6	15.3	62.9	25.9	11.2
3. ที่มีแนวคิดเข้าใจถึงความสำคัญของการเรียนเพศศึกษา	45.8	31.6	22.6	60.4	18.9	20.7

ตารางที่ 8 ผลสรุปการจัดลำดับทัศนคติที่มีความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กนักเรียนจำแนกตามเพศ

ร้อยละของจำนวนนักเรียน	ชาย	หญิง
1. ที่มีทัศนคติที่มีความเสี่ยงสูง	30.4	19.4
2. ที่มีทัศนคติที่มีความเสี่ยงปานกลาง	21.4	18.4
3. ที่มีทัศนคติที่มีความเสี่ยงต่ำ	48.2	62.2

วิจารณ์

จากการศึกษาพบว่า เด็กนักเรียนที่สำรวจจำนวนไม่น้อยมีทัศนคติที่มีความเสี่ยงสูงจะมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยเพศชายพบสูงกว่าเพศหญิง ซึ่งควรจะได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาเพิ่มเติมในแง่ของการป้องกันเป็นหลัก โดยเฉพาะโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เอดส์ และการตั้งครรรภ์ อันไม่พึงประสงค์ เป็นต้น โดยอาจให้คุณครู ผู้ปกครองหรือบุคลากรสาธารณสุขเป็นผู้ให้ความรู้รวมถึงสามารถให้เพื่อนซึ่งอาจเป็นนักเรียนแกนนำเป็นผู้สอนเพื่อนด้วยตนเอง ซึ่งมีหลายการศึกษาที่เห็นความสำคัญของการให้ความรู้โดยเพื่อนช่วยเพื่อน^{(6) (9) (10)} (peer-led sex education) และพบว่าผลที่ออกมาเป็นที่น่าพอใจ

จากการศึกษาในครั้งนี้ ถึงแม้ว่าอุบัติการณ์ของทัศนคติเกี่ยวกับการครองตนละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรจะเป็นที่น่าพอใจ แต่จากการที่เด็กนักเรียนส่วนใหญ่ขาดความมั่นใจและไม่กล้าตัดสินใจในสถานการณ์ที่กดดันและมีความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์แสดงให้เห็นว่า เด็กวัยรุ่นกลุ่มนี้ยังขาดทักษะในการปฏิเสธ ซึ่งปัจจุบันเยาวชนกลุ่มนี้จำนวนน้อยมากได้รับการเตรียมความพร้อมอย่างเพียงพอ ส่งผลให้เยาวชนเหล่านั้นมีความเปราะบางต่อการถูกบังคับทำร้าย เอาเปรียบ การตั้งครรรภ์โดยไม่ตั้งใจ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมถึงการติดเชื้อเอชไอวี โดยรายงานระดับโลกของโครงการโรคเอดส์แห่งสหประชาชาติ (UNAIDS) ปี พ.ศ. 2551 ว่าด้วยการแพร่ระบาดของเอดส์ ระบุว่าในกลุ่มเยาวชนอายุ 15-24 ปีนั้น มีเพียงร้อยละ 40 เท่านั้นที่มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับเอชไอวีและการแพร่เชื้อ และร้อยละ 45 ของผู้ที่ได้รับเชื้อรายใหม่ทั้งหมดเป็นเยาวชนอายุ 15-24 ปี⁽¹¹⁾ ในฐานะที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรีและองค์การบริหารส่วนจังหวัดสิงห์บุรีทำงานเกี่ยวกับเด็กและวัยรุ่น จึงถือเป็นความท้าทายอย่างหนึ่งที่จะทำให้ผู้ปกครอง ครู และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเห็นความสำคัญในการสอดแทรกการสอนทักษะชีวิตให้

แก่กลุ่มวัยรุ่นดังกล่าว และช่วยปรับเปลี่ยนแนวคิดของเด็กวัยรุ่นกลุ่มนี้ให้มีความหนักแน่นที่จะครองตนละเว้นการมีเพศสัมพันธ์จนกว่าจะมีวุฒิภาวะที่สามารถจัดการปัญหาและผลที่เกิดตามมาภายหลังการมีเพศสัมพันธ์ได้อย่างไรก็ตามนอกจากการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่เหมาะสมแก่เด็กนักเรียนแล้ว ยังต้องมีปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญอื่นๆ ร่วมด้วย^{(12) (13) (14)} เพื่อให้เด็กวัยรุ่นสามารถดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบันได้อย่างมีความสุขและเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีศักยภาพ เช่น การปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัย การมีทีมให้คำปรึกษาแก่เด็กวัยรุ่นในชุมชนที่สามารถเข้าถึงได้ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

จะเห็นได้ว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสของจังหวัดสิงห์บุรีมีความเสี่ยงสูงที่จะมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ร้อยละ 25.4 หรือประมาณ 473 คน และส่วนใหญ่ขาดทักษะในการปฏิเสธที่จะมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้นจึงต้องมีการเตรียมความพร้อมด้านทักษะชีวิต และปัจจัยพื้นฐานอื่นๆ เช่น การปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัย การมีทีมให้คำปรึกษาแก่เด็กวัยรุ่นในชุมชนที่สามารถเข้าถึงได้ เป็นต้น เพื่อให้เด็กวัยรุ่นสามารถดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบันได้อย่างมีความสุขและเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีศักยภาพต่อไป

1. ข้อเสนอเชิงนโยบาย

1.1 สถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนเรื่องเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนให้กับเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น นอกเหนือจากวิชาสุขศึกษา และพลศึกษา

1.2 การให้ความรู้เรื่องเพศวิถีศึกษาที่เหมาะสมสำหรับวัยรุ่น ผ่านช่องทางการสื่อสารอย่างต่อเนื่องและครอบคลุม เช่น โทรทัศน์วิทยุ อินเทอร์เน็ต รวมทั้งควรมีการลงทุนเกี่ยวกับการสื่อสารสาธารณะ โดยใช้บุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นต้นแบบในการรณรงค์ให้ความรู้ อาจเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่จะทำให้กลุ่มวัยรุ่นให้ความสนใจและมี

การปรับพฤติกรรมตามบุคคลต้นแบบ เช่น การซื้อถุงยางอนามัยมาใช้เองไม่ใช่เรื่องน่าอาย เป็นต้น

1.3 นำผลการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนจัดทำโครงการสื่อสารระหว่างพ่อแม่ ผู้ปกครองกับบุตรหลาน เพื่อส่งเสริมสุขภาพทางเพศในเยาวชน เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์และสภาพแวดล้อมในปัจจุบันที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของวัยรุ่น และเกิดทักษะในการสื่อสารที่รับฟังและเรียนรู้กันระหว่างผู้ใหญ่กับวัยรุ่น ในการเตรียมความพร้อมด้านทักษะชีวิตให้กับเยาวชน

1.4 หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สถานศึกษา สาธารณสุข องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคีเครือข่ายในชุมชนมีการเตรียมความพร้อมด้านปัจจัยพื้นฐานอื่นๆ ให้เอื้อต่อการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เช่น การปรับปรุงสภาพแวดล้อมทั้งในโรงเรียนและชุมชนให้ปลอดภัย การจัดให้มีสถานที่สำหรับออกกำลังกายทั้งในโรงเรียนและชุมชน การจัดให้มีทีมให้คำปรึกษาแก่เด็กวัยรุ่นในชุมชนที่สามารถเข้าถึงได้ การจัดให้มีจุดบริการถุงยางอนามัยที่เข้าถึงได้ในชุมชน เป็นต้น

1.5 ผลักดันเชิงนโยบายในเรื่องการเตรียมความพร้อมด้านทักษะชีวิต และปัจจัยพื้นฐานอื่นๆ โดยผ่านคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตระดับอำเภอ (พชอ.) หรือศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอำเภอ และคณะกรรมการสัชชาสุขภาพจังหวัด เพื่อให้ชุมชนรับทราบปัญหา และวางแผนแก้ไขปัญหาร่วมกัน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์และเตรียมความพร้อมด้านทักษะชีวิตที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ควรมีการศึกษาเชิงเปรียบเทียบกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 จังหวัดสิงห์บุรี เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2.2 ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันการตั้งครรภ์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นและเยาวชน ในรูปแบบการวิจัยเชิงพัฒนา (Research and Development) โดยพิจารณาคัดเลือกชุมชนต้นแบบ เพื่อให้ชุมชนมีส่วนร่วมเตรียมความพร้อมด้านทักษะชีวิตและปัจจัยพื้นฐานอื่นๆ ในการป้องกันการตั้งครรภ์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นและเยาวชน

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี ที่อนุมัติให้จัดทำโครงการเสริมสร้างศักยภาพกลุ่มผู้ติดเชื้อและทักษะชีวิตในกลุ่มเยาวชนเพื่อป้องกันเอดส์ จังหวัดสิงห์บุรี ปี พ.ศ.2560 – 2561 นายกองศักดิ์การบริหารส่วนจังหวัดสิงห์บุรี ที่ได้สนับสนุนงบประมาณดำเนินงานโครงการ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี ผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู และผู้ปกครองที่อนุญาตให้ทำการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลในกลุ่มเป้าหมาย นายแพทย์วิทยา สวัสดิ์วุฒิพงษ์ ที่ให้คำแนะนำด้านเครื่องมือการศึกษา และปรับแก้ไขจนแล้วเสร็จ รวมทั้งคณะทำงานในโครงการเสริมสร้างศักยภาพกลุ่มผู้ติดเชื้อและทักษะชีวิตในกลุ่มเยาวชนเพื่อป้องกันเอดส์จังหวัดสิงห์บุรี ปี พ.ศ.2560 – 2561

เอกสารอ้างอิง

1. Cates W. Teenagers and sexual risk taking: The best of times and the worst of times. J Adolesc Health 1991; 12:84-94.
2. Haffner DW. Facing facts: sexual health for American us adolescents. J Adolesc Health 1999; 22:453-9.
3. Ruangkanhasetr S, Plitponkarnpim A, Hetrakul P, Konsakon R. Youth risk behavior survey: Bangkok, Thailand. J Adolesc Health 2005; 36:227-35.

4. ศรีศักดิ์ จามรมาร. ความคิดและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น: กรณีศึกษาเปรียบเทียบในมุมมองของวัยรุ่นที่อยู่ในระบบสายการศึกษาสามัญ (มัธยมปลาย) และสายอาชีพ (ปวช.). สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญร่วมกับคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี ในความสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.) 30 ม.ค.- 6 ก.พ. 2547.
5. Meschke LL, Bartholomae S, Zentall SR. Adolescent sexuality and parent-adolescent processes: promoting healthy teen choices. *J Adolesc Health* 2002; 31(Suppl 6):264-79.
6. Agha S, Van Rossem R. Impact of a school-based peer sexual health intervention on normative beliefs, risk perceptions, and sexual behavior of Zambian adolescents. *J Adolesc Health* 2004; 34:441-52.
7. อุษาสินี ธีรทอง. สารสารพัน : บทความจาก teen-path. กรุงเทพฯ : องค์การแพท, 16 มกราคม 2552. ค้นหาและพิสูจน์ "สูตรการทำงานจากเอดส์...สู่เพศศึกษา": สำเร็จหรือไม่...ต้องลงมือทำ !.[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.teenpath.net/content.asp?ID=729> สืบค้น 15 สิงหาคม 2561.
8. Manaboriboon B, Sujritpongsa S, Chomchai C, and Pornjamsai S. Sexual attitudes of adolescent girls after an interactive seminar on sexuality. *Siriraj Med J* 2006; 58: 654-657.
9. Agha S. An Evaluation of the effectiveness of a peer sexual health intervention among secondary-school students in Zambia. *AIDS Educ Prev* 2002; 14: 269-81.
10. Talashek ML, Norr KF, Dancy BL. Building teen power for sexual health. *J Transcult Nurs* 2003; 14: 207-16.
11. UNESCO. แนวทางเชิงวิชาการสากลของเพศวิถีศึกษา การใช้ข้อมูลเชิงหลักฐานสำหรับโรงเรียนครู และผู้ให้ความรู้ด้านสุขภาพ. เล่มที่ 1 หลักการและเหตุผลของเพศวิถีศึกษา. แปลโดย Somjai Pramanpol. UNESCO Bangkok 2012; iii.
12. Silayan-go A. Youth to youth intervention. *Integration* 1998; 55: 26-7.
13. La Torre G, De Vito E, Martellucci L, Langiano E, Ricciardi G. Knowledge, attitudes, and practices regarding sexually transmitted diseases among students in 3 high in Cassino. *Ann Ig* 2002; 14: 233-42.
14. Rudrauff A. Student -centered sex education. *Human development and family life bulletin. A review of research and practice* 1999;4:4.